

Summary.

Twenty-one mosses have been found in the neighbourhood of an artificial cascade in the park "Berg-en-Bos" at Apeldoorn. It is remarkable that some of these mosses are rare ones and have not been found anywhere in the neighbourhood of Apeldoorn. The cascade dates from about 1934. By what ways have these mosses settled there?

*

KORTE MEDEDELINGEN.

Sphaerocarpus Michellii Bellardi.

Vorig najaar liep ik op een kwekerij nabij Biljoen bij Velp op mijn beurt te wachten en ontdekte op een braak liggend veldje, waar snijbonen gekweekt waren, op de zeer vochtige zandige klei tussen de onkruiden een paar plekken met *Riccia glauca* en een mij onbekende levermos. Thuis bleek het een *Sphaerocarpus* te zijn, de soort was door gebrek aan rijpe sporen nog niet uit te maken. Meer materiaal werd gehaald en in bloempotten in de tuin gehouden, tot rijpe sporen waren gevormd. Het bleek *Sphaerocarpus Michellii* Bellardi te zijn, gezien de scherp uitstekende lijsten op de sporen, de grootte der veldjes (ca 10 μ) door de lijsten op de sporen gevormd en de grootte der sporentetraden (80 - 90 μ).

Sphaerocarpus behoort als enig geslacht tot de familie der *Sphaerocarpaceae*, vallende onder de orde der *Sphaerocarpaceales*, in het systeem geplaatst tussen de *Anthocerales* en de *Marchantiales*. Het zijn thalleuze levermossen, bestaande uit een kleine, $\pm$ ronde gekroesde thallus, waarop de antheridiën of de archegoniën geplaatst zijn, elk in een kokertje (antheridiën) of peervormig (archegoniën) blaasje, dat één cel dik is en bovenin een kleine opening heeft. Het is een plant van Zuid-west Europa en Noord Afrika met Zuid Engeland en West Duitsland als grenzen. De soort komt in België en Nederland zeer zeldzaam voor als pionier op zure kleigrond.

In de *Flore Générale de Belgique*, *Bryophytes*, Vol. I door C. van den Berghen (Bruxelles 1955) komt op blz. 43 een tekening voor van *Sphaerocarpus texanus* Austin, die ongeveer dezelfde habitus ver-

toont. Al het beschikbare materiaal is naar het Rijksherbarium gezonden.

E. C. H. Kolvoort

Sphagnum molle op Schiermonnikoog.

Van Zanten heeft indertijd (Buxbaumia, jrg. 17 3/4) de vondst van drie Sphagnumsoorten op het eiland opgegeven, en ook vermeld dat eerder nog een andere soort gevonden is. In 1964 heb ik deze vier soorten alle in het Grieglop gevonden, en bovendien nog Sphagnum molle. Van Zanten zelf heeft de determinatie bevestigd. Hij noemt deze vondst echter niet in de aanvullingen op de lijst van aanwinsten voor het eiland. Het materiaal is aanwezig in het herbarium van het Botanisch Museum (Inst. v. Systematische Plantkunde) te Utrecht onder No. 181483 B 21 Sept. 1965.

J. A. Hoekstra

Boekbespreking

Prof. Dr. A. Boros, Bryogeographie und Bryoflora Ungarns.

Uitg. Akadémiai Kiadó, Publishing House of the Hungarian Academy of Sciences, Budapest V. Áltómany U. 21 1968, 466 pp en 88 afbeeldingen. Prijs \$ 16.00.

Nadat in 1953 "Bryophyta Hungariae" verschenen was, hetgeen in het Hongaars gesteld was, is nu, voorzien van de laatste gegevens, dit boek verschenen en wel in de Duitse taal zodat het nu ook toegankelijk is geworden voor de buitenlandse bryologen. Bryogeographie und Bryoflora Ungarns is het resultaat van een onderzoek van 40 jaren en omvat alle geografische landschappen (vlakten, gebergten enz.) van Hongarije vanuit een bryologisch standpunt bezien.

Na een korte inleiding en een hoofdstukje over de geschiedenis van het mossenonderzoek volgt een uitvoerige en interessante beschrijving over de oecologie van de Hongaarse mossen.

De schrijver vestigt vooral de aandacht erop om elk biotoop